Lieta Nr. A420230815
SKA – 790/2017
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Augstākā tiesa
LĒMUMS
Rīgā 2017.gada 17.februārī

Augstākā tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Ieva Višķere
tiesnesis Andris Guļāns
tiesnese Līvija Slica

rakstveida procesā izskatīja Ogres novada pašvaldības blakus sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 22.decembra lēmumu, ar kuru apmierināts pieteicēju /pers. A/ un /pers. B/ lūgums par pagaidu aizsardzības līdzekļu piemērošanu lietā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējiem /pers. A/un /pers. B/ pieder zemesgabals Ogrē ar kadastra numuru /numurs A/(turpmāk – pieteicēju zemesgabals).

Ogres novada dome (turpmāk – dome) ar 2006.gada 15.jūnija lēmumu (protokols Nr. 14, 2.pargrāfs) nolēma apstiprināt saistošos noteikumus Nr. 64 par pieteicēju zemesgabala detālplānojumu (turpmāk – strīdus detālplānojums), uz pieteicēju zemesgabala paredzot tirdzniecības centra būvniecību. Lēmumā par strīdus detālplānojuma apstiprināšanu vienlaikus paredzēts, ka pieteicējiem kā detālplānojuma ierosinātājiem par saviem līdzekļiem jāveic zemesgabalam blakus esošā pašvaldībai piederošā /nosaukums/ ielas posma izbūve, kā arī inženierkomunikāciju un būvju labiekārtošanas darbi. Strīdus detālplānojuma īstenošanas termiņš netika noteikts.

[2] Pieteicēji ar 2012.gada 1.jūnija iesniegumu vērsās domē ar lūgumu noslēgt ar pieteicējiem administratīvo līgumu par /nosaukums/ ielas posma izbūvi, kā arī izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu. Pieteicēju lūguma izskatīšanas procesa ietvaros vairāki domes deputāti rosināja atcelt strīdus detālplānojumu, pieteicēju iesnieguma izskatīšana tikai vairākkārt atlikta, tika pieprasīti atzinumi no domes juristiem un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, kas norādīja, ka nav pamata ierobežot strīdus detālplānojuma īstenošanu. Ar 2012.gada 25.oktobra lēmumu dome nolēma noraidīt ierosināto strīdus detālplānojuma atcelšanu, bet vienlaikus nolēma noraidīt arī lēmuma projektu par līguma noslēgšanu ar pieteicējiem. Pēc tam pieteicēji mēģināja būvvaldē saskaņot iespēju veikt tirdzniecības centra izbūvi bez /nosaukums/ ielas posma labiekārtošanas, tomēr šāda iespēja tika noraidīta kā neatbilstoša strīdus detālplānojumam.

Secīgi pieteicēji ar 2014.gada 22.jūlija iesniegumu atkārtoti vērsās domē ar iesniegumu, kurā, atsaucoties uz Teritorijas attīstības plānošanas likuma 31.panta pirmo daļu, lūdza noslēgt administratīvo līgumu par strīdus detālplānojuma īstenošanu, paredzot tajā nosacījumus /nosaukums/ ielas posma izbūvei.

2015.gada 12.jūnijā, nesagaidījuši domes lēmumu par pieteicēju lūgumu slēgt administratīvo līgumu, pieteicēji vērsās tiesā ar pieteikumu par pienākuma uzlikšanu domei noslēgt ar pieteicējiem administratīvo līgumu par detālplānojuma īstenošanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 8.jūnija spriedumu pieteicēju pieteikums tika apmierināts. Sakarā ar pašvaldības apelācijas sūdzību par minēto spriedumu Administratīvajā apgabaltiesā tika ierosināta apelācijas tiesvedība.

[3] Pieteicēji apgabaltiesā iesniedza lūgumu par pagaidu noregulējuma piemērošanu lietā. Lūgums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Administratīvā rajona tiesa pilnībā apmierināja pieteikumu. Dome ne rakstveida paskaidrojumos par pieteikumu, ne apelācijas sūdzībā nav atspēkojusi pieteicēju un tiesas argumentus par to, kāpēc pieteikums par administratīvā līguma noslēgšanu būtu apmierināms. Līdz ar to ir konstatējams objektīvais kritērijs pagaidu aizsardzības piemērošanai, proti, ir pamats uzskatīt, ka pieteicēju pieteikums ir pirmšķietami apmierināms.

[3.2] Dome ir uzsākusi aktīvu darbību, lai meklētu risinājumus strīdus detālplānojuma atcelšanai vai radītu šķēršļus tā īstenošanai. Proti, 2016.gada 20.oktobrī dome pieņēma lēmumu Nr.16 par lokālplānojuma kā teritorijas plānojuma grozījumu izstrādes uzsākšanu Ogres pilsētas aizsargājamās apbūves teritorijām „Ogres pilsētas 20. un 30.gadu apbūve" un „Ogres parka vasarnīcu kolonijas apbūve", un tai piegulošai teritorijai. No šī lēmuma izriet, ka ar lokālplānojumu paredzēts grozīt Ogres novada teritorijas plānojumu 2012.–2024.gadam attiecībā uz visu ar strīdus detālplānojumu aptverto teritoriju. Tostarp ar lokālplānojumu paredzēts veikt spēkā esošo detālplānojumu pārvērtēšanu un, pamatojoties uz izpētes rezultātiem, izdarīt izmaiņas funkcionālajā zonējumā. No domes lēmuma par lokālplānojuma izstrādes uzsākšanu secināms, ka ar lokālplānojumu var tikt radīti šķēršļi strīdus detālplānojuma īstenošanai.

Šādos apstākļos ir pamats uzskatīt, ka pēc lokālplānojuma spēkā stāšanās strīdus detālplānojuma īstenošana var kļūt neiespējama vai tas varētu tikt atcelts. Ja līdz brīdim, kad izskatāmajā lietā stāsies spēkā tiesas spriedums, jau būs stājies spēkā lokālplānojums, tiesas spriedums var kļūt neizpildāms. Turklāt šādā gadījumā līdzpieteicējiem būs nesamērīgi grūti vai pat neiespējami panākt strīdus detālplānojuma neīstenošanas rezultātā radušos zaudējumu atlīdzināšanu. Detālplānojuma īstenošanas novilcināšanas gadījumā tirdzniecības centra būvniecības investors būs tiesīgs atkāpties no savām saistībām pret līdzpieteicējiem, kas noteiktas konfidenciālā līgumā.

[4] Apgabaltiesa ar 2016.gada 22.decembra lēmumu apmierināja pieteicēju pagaidu aizsardzības lūgumu un uzdeva domei viena mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas noslēgt ar pieteicējiem administratīvo līgumu par detālplānojuma īstenošanu.

Apgabaltiesas lēmums, citstarp atsaucoties uz pirmās instances tiesas sprieduma motīviem, pamatots ar turpmāk izklāstītajiem argumentiem un apsvērumiem.

[4.1] No Administratīvā procesa likuma 195.panta pirmās daļas izriet, ka gadījumā, ja ir pamats uzskatīt, ka administratīvā akta neizdošanas sekas varētu radīt būtisku kaitējumu vai zaudējumus, kuru novēršana vai atlīdzināšana būtu ievērojami apgrūtināta vai prasītu nesamērīgus resursus, un, ja, izvērtējot tiesas rīcībā esošo informāciju, konstatējams, ka pārsūdzētais administratīvais akts ir pirmšķietami prettiesisks (jeb pieteikums ir pirmšķietami pamatots), tiesa pēc pieteicēja motivēta lūguma var pieņemt lēmumu par pagaidu noregulējumu.

Pieteicēji ir iesnieguši pieteikumu par publisko tiesību līguma, proti, administratīvā līguma, noslēgšanu. Lai arī Administratīvā procesa likuma 195.panta pirmā daļa tiešā tekstā (*expressis verbis*) neparedz pagaidu noregulējuma piemērošanu gadījumos, kuros pieteikuma priekšmets ir publisko tiesību līguma noslēgšana, paturama prātā administratīvā līguma institūta līdzība ar valsts pārvaldes darbības pamatinstrumentu – administratīvo aktu. Tālab arī pieteikuma par administratīvā līguma noslēgšanu gadījumā ir iespējams piemērot pagaidu aizsardzības līdzekli – pagaidu noregulējumu.

Līdz ar to, lemjot par pagaidu noregulējuma piemērošanu izskatāmajā lietā, jāvērtē divi pamatkritēriji: 1) pieteikuma pirmšķietama pamatotība (objektīvais kritērijs); 2) pamats uzskatīt, ka gadījumā, ja pagaidu noregulējums netiks piemērots, procesa dalībniekam radīsies būtisks kaitējums vai grūti novēršami vai atlīdzināmi zaudējumi (subjektīvais kritērijs).

[4.2] Teritorijas attīstības plānošanas likuma (spēkā no 2011.gada 1.decembra) 31.panta pirmā daļa noteic, ka detālplānojumu īsteno saskaņā ar administratīvo līgumu, kas noslēgts starp vietējo pašvaldību un detālplānojuma izstrādes īstenotāju. Vienlaikus saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 10.punktu arī pēc šā likuma spēkā stāšanās ir spēkā detālplānojumi, kas apstiprināti ar pašvaldības saistošajiem noteikumiem.

No lietas materiāliem izriet, ka strīdus detālplānojums ir apstiprināts ar domes 2006.gada 15.jūnija saistošajiem noteikumiem Nr. 64 un saskaņā ar domes 2012.gada 21.jūnija saistošo noteikumu Nr. 16/2012 (protokols Nr. 6; 1.§) „Ogres novada teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" 6.pielikuma 10.1.punktu strīdus detālplānojums ir Ogres novada teritorijā spēkā esošs detālplānojums. Turklāt strīdus detālplānojumam nav noteikts darbības termiņš.

Līdz ar to konstatējams, ka strīdus detālplānojums joprojām ir spēkā esošs, un pieteicēji vēlas to īstenot.

[4.3] Dome uzskata, ka pieteicējiem nav tiesību prasīt administratīvā līguma noslēgšanu par strīdus detālplānojuma īstenošanu, jo 2008.gada 27.martā pieteicēji ar domi jau noslēdza nodomu līgumu par /nosaukums/ ielas Ogres pilsētā posma izbūvi un tā nodošanu bez atlīdzības Ogres novada pašvaldības īpašumā. Saskaņā ar minēto līgumu dome atļāva pieteicējiem par viņu līdzekļiem līdz 2009.gada 31.jūlijam izbūvēt /nosaukums/ ielas posmu no /nosaukums A/ ielas līdz /nosaukums B/ prospektam, bet pieteicēji minētajā termiņā attiecīgo izbūvi nepaveica.

Tiesas ieskatā, minētajā nodomu līgumā paredzētais /nosaukums/ ielas posma izbūves termiņš nav pamats, lai ierobežotu pieteicēju tiesības saskaņā ar Teritorijas attīstības plānošanas likuma 31.panta pirmo daļu prasīt administratīvā līguma noslēgšanu par joprojām spēkā esošā strīdus detālplānojuma īstenošanu.

Minētais pamatojams ar to, ka šis nodomu līgums nav atzīstams par administratīvo līgumu, kas noslēgts starp vietējo pašvaldību un detālplānojuma izstrādes īstenotāju Teritorijas attīstības plānošanas likuma 31.panta pirmās daļas izpratnē. Laikā, kad tika noslēgts nodomu līgums, detālplānojumu izstrādi regulēja Teritorijas plānošanas likums un uz tā pamata izdotie Ministru kabineta 2004.gada 19.oktobra noteikumi Nr. 883 „Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi". Taču tobrīd normatīvais regulējums nenoteica kārtību, kādā detālplānojums īstenojams.

Turklāt, kā norādījusi pirmās instances tiesa, kuras motīviem apgabaltiesa pievienojusies, nodomu līgums nesatur Teritorijas attīstības plānošanas likuma 31.panta otrajā daļā paredzētos administratīvajā līgumā iekļaujamos nosacījumus, tāpat nodomu līgumā nav atrunāts, ka gadījumā, ja strīdus detālplānojums netiks īstenots līdz līgumā norādītajam termiņam, tas vairs nebūs īstenojams. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka 2012.gada 15.maijā pieteicēji bija saņēmuši plānošanas un arhitektūras uzdevumu tirdzniecības centra būvniecībai, kurā vienlaikus noteikts izstrādāt tehnisko projektu arī lēmumā par strīdus detālplānojuma apstiprināšanu paredzētā /nosaukums/ ielas posma izbūves un labiekārtošanas darbiem, kaut arī plānošanas un arhitektūras uzdevuma izsniegšanas laikā nodomu līgumā norādītais termiņš jau bija beidzies.

Lietā nav strīda par to, ka strīdus detālplānojums joprojām ir spēkā un tas nav īstenots. Tādējādi pieteicējiem no Teritorijas attīstības plānošanas likuma 31.panta pirmās daļas izriet subjektīvās tiesības prasīt līguma par detālplānojuma īstenošanu noslēgšanu, un dome nevar pamatot atteikumu noslēgt administratīvo līgumu ar pieteicējiem ar nodomu līgumā norādītā termiņa izbeigšanos.

[4.4] Strīdus detālplānojums tika apstiprināts ar Ogres novada pašvaldības saistošajiem noteikumiem, un šie saistošie noteikumi ir saistoši arī domei. Pretēji domes uzskatam, šie noteikumi nav domes politisks lēmums, kuru dome būtu tiesīga neņemt vērā.

Sabiedrības viedoklis par tirdzniecības centra būvniecību pieteicēju zemesgabalā tika noskaidrots publiskās apspriešanas laikā pirms strīdus detālplānojuma apstiprināšanas, un nav pamata vēlreiz rīkot publisko apspriešanu pirms administratīvā līguma par detālplānojuma īstenošanu noslēgšanas. Tāpat arī nevar pamatot atteikumu slēgt minēto līgumu ar atsevišķas iedzīvotāju grupas neapmierinātību ar tirdzniecības centra būvniecību.

[4.5] Dome uzskata, ka pieteicēji ir nokavējuši termiņu pieteikuma iesniegšanai tiesā, jo kopš dienas, kad pieteicēji vērsās Ogres novada domē ar 2012.gada 1.jūnija iesniegumu, ir pagājis vairāk nekā viens gads.

Administratīvā procesa likuma 188.panta sestā daļa noteic, ka pieteikumu par publisko tiesību līgumu var iesniegt viena gada laikā no dienas, kad persona uzzināja vai tai bija jāuzzina par pamatu vērsties tiesā saistībā ar līgumu. Vienlaikus jāņem vērā, ka prasījums par publisko tiesību līguma noslēgšanu korelē ar prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Tātad attiecībā uz prasījumu noslēgt līgumu nav piemērojami ierobežojumi šāda lūguma izteikšanas biežumam. Citiem vārdiem, prasījumu noslēgt publisko tiesību līgumu tāpat kā prasījumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu, persona var iesniegt, kad vien uzskata par nepieciešamu, ja vien pastāv no objektīvajām tiesībām izrietošs pamats šādu prasījumu izteikt. Attiecīgi pamats vērsties tiesā un atskaites punkts, no kura skaitāms termiņš pieteikuma iesniegšanai, ir brīdis, kad iestāde ir atteikusi līguma noslēgšanu vai ignorējusi lūgumu, neievērojot likumā noteiktos termiņus iesnieguma izskatīšanai. Turklāt paturams prātā, ka arī Teritorijas attīstības un plānošanas likuma 31.panta pirmā daļa nenoteic ierobežojošu termiņu administratīvā līguma par detālplānojuma īstenošanu noslēgšanai. Tālab nav pamata uzskatīt, ka situācijā, kad dome nepieņēma pieteicējiem labvēlīgu lēmumu par pieteicēju 2012.gada 1.jūnija iesniegumu, pieteicējiem nebija tiesību atkārtoti vērsties domē 2014.gada 22.jūlijā ar iesniegumu par administratīvā līguma noslēgšanu. Tā kā līdzpieteicēji iesniedza pieteikumu tiesā gada laikā no atkārtotās vēršanās domē, termiņš pieteikuma iesniegšanai tiesā ir ievērots.

[4.6] Saistībā ar pagaidu noregulējuma piemērošanas subjektīvo kritēriju konstatējams, ka no domes 2016.gada 20.oktobra lēmumam Nr. 16 pievienotā pielikuma Nr. 1 izriet, ka plānotā lokālplānojuma izstrādes teritorija aptver visu strīdus detālplānojuma teritoriju. Lokālplānojuma izstrādāšanas uzdevumi citastarp ietver lokālplānojuma teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu izstrādi, jaunu izmantošanas un apbūves noteikumu vēsturiskās apbūves teritorijām sagatavošanu, lokālplānojuma teritorijā spēkā esošo detālplānojumu analīzi un to ietekmes izvērtēšanu. Šādos apstākļos atzīstams, ka atbilstoši domes darba uzdevumam izstrādāts lokālplānojums ar lielu ticamību ietekmēs strīdus detālplānojumu, proti, tas var tikt grozīts vai atcelts. Vienlaikus, vērtējot konkrētās lietas vēsturiskos notikumus, tostarp domes vilcināšanos ar pieteicēju lūguma noslēgt līgumu izlemšanu, ir konstatējama pašvaldības izvairīšanās no pašas pieņemtā normatīvā akta – saistošo noteikumu par strīdus detālplānojuma apstiprināšanu izpildes. Par to liecina arī pašvaldības centieni atteikumu pamatot ar sabiedrības interesēm un to viedokļa noskaidrošanu, kas vairs nav detālplānojuma īstenošanā risināms jautājums, bet gan ir noskaidrojams detālplānojuma izstrādes procesā. Attiecīgi arī tiesvedības par strīdus detālplānojuma īstenošanu laikā rosinātā

lokālplānojuma izstrāde, kas potenciāli var negatīvi ietekmēt konkrētā detālplānojuma īstenošanu, norāda uz pašvaldības tendenci nepieļaut tā īstenošanu.

Šādos apstākļos ir pietiekams pamats uzskatīt, ka pagaidu noregulējuma nepiemērošanas gadījumā laikā, kad lieta tiktu skatīta pēc būtības, pieteicējiem labvēlīga sprieduma izpilde varētu būt neiespējama. Līdz ar to ir konstatējama subjektīvā kritērija iestāšanās.

[4.7] Rezumējot minēto, izskatāmajā lietā ir pamats noteikt pagaidu noregulējumu, uzdodot domei noslēgt ar pieteicējiem līgumu par strīdus detālplānojuma īstenošanu. Saskaņā ar Teritorijas attīstības plānošanas likuma 31.panta otro daļu līgumā iekļaujami dažādi nosacījumi, termiņi un atcelšanas atrunas, kā arī prasības attiecībā uz objektu būvdarbu uzsākšanas termiņu, detālplānojuma teritorijas un publiskās infrastruktūras apsaimniekošanu, izbūves kārtām un to secību. Vienlaikus norādāms, ka tas, ka līgums par detālplānojuma īstenošanu var būt pamats tālākām darbībām būvniecības ieceres realizēšanā, nenozīmē, ka līdz ar to pagaidu noregulējuma līdzeklis ietieksies tālākajā administratīvajā procesā, kas regulē būvniecības ieceres ierosināšanu, projektēšanu un būvatļaujas saņemšanu.

[5] Pašvaldība par tiesas lēmumu iesniedza blakus sūdzību. Blakus sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[5.1] Izskatāmajā lietā pagaidu noregulējuma piemērošana nav pamatota, jo Administratīvā procesa likuma 195.panta pirmajā daļā nav paredzētas tiesības piemērot pagaidu noregulējumu gadījumos, kuros pieteikums priekšmets ir publisko tiesību līguma noslēgšana (normās dota norāde tikai uz administratīvo aktu). Lai arī administratīvajam līgumam ir saskatāmas līdzības ar administratīvo aktu, šiem administratīvā procesa instrumentiem atrodamas arī atšķirības. Turklāt administratīvā līguma noslēgšana konkrētajā lietā nav pašmērķis. Proti, pieteicēju prasītais administratīvais līgums konkrētajā gadījumā kalpo kā palīglīdzeklis cita administratīvā akta – būvatļaujas saņemšanai. Tā kā apgabaltiesa pati lēmumā atzinusi, ka nav pamata uzskatīt, ka pagaidu noregulējuma līdzeklis var ietiekties tālākajā procesā, kas saistīts ar būvatļaujas saņemšanu, konkrētajā gadījumā pagaidu noregulējuma līdzeklis sniedz tikai šķietamu ieguvumu. Šādu nostāju pamato Augstākās tiesas 2007.gada lēmumā Nr. SKA-495/2007 izteiktā atziņa, ka gadījumā, ja būvatļauja ir prettiesiska, arī atbilstoši tai uzbūvēta ēka ir prettiesiska, un lēmums par ēkas nodošanu ekspluatācijā, lai arī ir pastāvīgs lēmums, nevar radīt neatgriezeniskas sekas attiecībā uz konkrēto būvniecību un legalizēt prettiesisku būvniecību.

[5.2] Konkrētajā gadījumā nav konstatējama objektīva nepieciešamība pagaidu aizsardzības līdzekļa piemērošanai. Lokālplānojuma izstrādes process nerada kaitējumu vai zaudējumus pieteicējiem, un tas nekonfliktē ar pirmās instances tiesas spriedumā domei uzdoto pienākumu noslēgt ar pieteicējiem administratīvo līgumu. Turklāt pieteicēji nav iesnieguši pierādījumus tam, ka tiesvedības ilguma dēļ pieteicēju piesaistītais investors varētu atteikties no projekta finansēšanas, kā arī nav norādījuši konkrētu iespējamo zaudējumu apmēru, lai tiesa varētu izvērtēt tā būtiskumu.

[6] Pieteicēji par blakus sūdzību iesniegtajos paskaidrojumos lūdz to noraidīt.

Motīvu daļa

[7] Izskatot domes blakus sūdzību, Augstākajai tiesai jāpārbauda, vai apgabaltiesa pārsūdzētajā lēmumā pamatoti atzinusi, ka izskatāmajā lietā ir pamats piemērot pieteicēju lūgto pagaidu aizsardzību – pagaidu noregulējumu, ar kuru domei tiek uzdots noslēgt ar pieteicējiem administratīvo līgumu par strīdus detālplānojuma īstenošanu.

Izvērtējusi pārsūdzēto lēmumu kopsakarā ar pieteicēju pagaidu aizsardzības lūgumu, domes blakus sūdzību, kā arī blakus sūdzības izskatīšanas dienā Augstākās tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, Augstākā tiesa atzīst, ka apgabaltiesas lēmumā ietvertais pamatojums (ņemot vērā arī pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu, uz kuru apgabaltiesa ir atsaukusies) ir pietiekams un pareizs, tādēļ Augstākā tiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 286.panta trešo daļu, pievienojas šā lēmuma motivācijai un to neatkārto.

Atbildot uz blakus sūdzībā norādītajiem domes apsvērumiem, Augstākā tiesa papildus norāda turpmāk minēto.

[8] Domes viedoklis, ka tas, ka Administratīvā procesa likuma 195.pantā nav *expressis verbis* norādīts uz to, ka pagaidu noregulējums ir piemērojams arī lietās par publisko tiesību līguma noslēgšanu, nozīmē, ka šādās lietās pagaidu noregulējuma piemērošana nav pieļaujama, nav pamatots.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 3.panta trešo daļu šā likuma noteikumi, kas attiecas uz administratīvo aktu, ir attiecināmi arī uz iestādes faktisko rīcību un publiski tiesisko līgumu tiktāl, ciktāl tas nav pretrunā ar šo administratīvā procesa institūtu būtību vai ciktāl citas tiesību normas nenosaka citādi. Tādējādi Administratīvā procesa likuma regulējums ir veidots tādējādi, lai ikkatrā pantā, kura regulējumu var vienlīdz attiecināt kā uz administratīvo aktu, tā uz pārējiem administratīvā procesa instrumentiem (faktisko rīcību un publisko tiesību līgumu), nevajadzētu tiešā tekstā dot atsauci uz visiem administratīvā procesa instrumentiem.

Tāpēc tas, ka tiesību normās, kas regulē pagaidu noregulējuma piemērošanu, nav tieši pieminēts publisko tiesību līgums, nenozīmē, ka tātad lietās par publisko tiesību līgumiem pagaidu noregulējuma piemērošana nav pieļaujama. Tāpat tas, ka publisko tiesību līgumam un administratīvajam akta kā administratīvā procesa instrumentiem piemīt ne tikai analogas, bet arī atšķirīgas iezīmes, nav šķērslis, lai pagaidu noregulējumu attiecinātu arī uz lietām par publisko tiesību līgumiem.

Ievērojot minēto un ņemot vērā, ka citas tiesību normas neliedz pagaidu noregulējumu piemērot arī publisko tiesību līgumu lietās un iespēja lietā par publisko tiesību līguma noslēgšanu piemērot pagaidu aizsardzību nekādā veidā nav pretrunā ar publisko tiesību līguma būtību, Administratīvā procesa likuma regulējums par pagaidu noregulējuma piemērošanu ir attiecināms arī uz lietām par publisko tiesību līgumiem.

[9] Domes apsvērumiem, ka izskatāmajā lietā pieteicēju prasītais administratīvais līgums citstarp ir vērsts uz to, lai nākotnē būtu pamats saņemt būvatļauju, nav tiesiskas nozīmes. Tas ka pieteicēju mērķis, vēršoties tiesā ar pieteikumu par administratīvā līguma noslēgšanu, ir iegūt tiesības turpināt detālplānojuma īstenošanu un vēlāk vērsties iestādē ar iesniegumu par labvēlīga administratīvā akta – būvatļaujas – izdošanu, neietekmē ne lūguma par pagaidu noregulējuma piemērošanu pieļaujamību, ne pamatotību.

Piemērojamajam pagaidu aizsardzības līdzeklim pēc būtības jāsaskan ar iespējamo spriedumu lietā, proti, ir jāpastāv atbilstībai starp pagaidu aizsardzības apjomu un tiesas pārbaudei nodoto prasījumu (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 27.augusta lēmuma lietā SKA?495/2007 14.punktu*). Izskatāmajā lietā pieteicēji ir iesnieguši pieteikumu par administratīvā līguma noslēgšanu un apgabaltiesas noteiktais pagaidu noregulējums ir saskanīgs ar pieteicēju prasījumu šajā lietā (domei ir uzdots noslēgt pieteicēju prasīto līgumu).

Domes blakus sūdzībā norādītās Augstākās tiesas atziņas, ka gadījumā, ja būvatļauja ir prettiesiska, tad arī tai atbilstoši uzbūvēta ēka ir prettiesiska, un lēmums par ēkas nodošanu ekspluatācijā nevar legalizēt prettiesisku būvniecību, neattiecas uz izskatāmās lietas apstākļiem. Savukārt apstāklis, ka gadījumā, ja pieteicēju pieteikums ar galīgo tiesas spriedumu šajā lietā tiktu noraidīts, tam varētu būt ietekme uz pieteicējiem izsniegtas būvatļaujas tiesiskumu (ja tāda būtu izsniegta), nav iemesls, lai izskatāmajā lietā nepiemērotu pagaidu aizsardzību.

[10] Pretēji domei, Augstākā tiesa uzskata, ka apgabaltiesa izskatāmajā gadījumā ir pietiekami izvērtējusi pašreiz izstrādes procesā esošā lokālplānojuma iespējamo ietekmi uz iespēju izskatāmajā lietā pieņemt un izpildīt pieteicējiem labvēlīgu spriedumu. Apgabaltiesa pamatoti atzinusi, ka

domes līdzšinējā rīcība pieteicēju iesniegumu izskatīšanā un lēmumā par lokālplānojuma izstrādi dotie uzdevumi rada pietiekamu pamatu pieņemt, ka lokālplānojuma izstrādāšanas un pieņemšanas gadījumā pieteicējiem labvēlīga sprieduma izpilde var kļūt neiespējama. Apstāklis, ka pieteicēji nav iesnieguši konkrētus aprēķinus, kas pamatotu to, kādi zaudējumi pieteicējiem radīsies tad, ja pieteicējiem tiks liegta iespēja īstenot strīdus detālplānojumu un pieteicēju investors atkāpies no savām saistībām pret pieteicēju, konkrētajā situācijā nerada pamatu šaubām par pagaidu aizsardzības piemērošanas nepieciešamību. Tā kā pieteicēju investora mērķis ir lielveikala celtniecība, saprātīgi sagaidāms, ka sastopoties ar ilgstošiem šķēršļiem minētā mērķa sasniegšanai, investors var atkāpties no savām saistībām. Savukārt šādā situācijā rastos pieteicēju mantisko interešu aizskārums. Turklāt atbilstoši Augstākās tiesas judikatūrai, jo lielāka ticamība, ka pieteikums tiks apmierināts, jo zemāka robeža nosakāma, vērtējot, vai pagaidu aizsardzības lūdzēja interešu aizskārums ir pietiekami būtisks, lai būtu pamats piemērot pagaidu aizsardzības līdzekli (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 18.maija lēmuma lietā Nr. SKA-388/2007 17.punktu, 2010.gada 7.janvāra lēmuma lietā Nr. SKA-174/2010 25.punktu, 2011.gada 28.novembra lēmuma lietā Nr. SKA-1040/2011 11.punktu, 2011.gada 27.decembra lēmuma lietā Nr. SKA-1096/2011 10.punktu*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.[1]panta ceturto daļu, 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Augstākā tiesa

nolēma

atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 22.decembra lēmumu, bet Ogres novada pašvaldības blakus sūdzību noraidīt.
Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese I. Višķere

Tiesnesis A. Guļāns

Tiesnese L. Slica